

Cảm Ứng Thiên Vượng Biên

Chuyển ngữ: Bửu Quang Tự đệ tử Như Hòa

.....

(Bài 56)

Chánh văn 81 (tiếp theo): Kiến tha sắc mỹ, khởi tâm tư chi.

Nghĩa là: Thấy vợ con người ta xinh đẹp, nảy lòng dâm dứ.

(Nhạc)

Những chuyện gặp ác báo do tà dâm (tiếp theo)

2. Trong niên hiệu Chánh Đức¹ nhà Minh, Triệu Vĩnh Trinh thuở bé gặp bậc dị nhân bảo:

- Năm người hai mươi ba tuổi, ắt đậu Giải Nguyên.

Đến khi thi Hương, văn hay tốt bậc, quan chủ khảo đã định chấm cho [Vĩnh Trinh] đậu Giải Nguyên từ mấy hôm trước, chẳng ngờ trong kỳ thi hậu trường, [văn bài của Vĩnh Trinh] bỗng phạm sai sót, cho nên chẳng thi đỗ.

Tâm Vĩnh Trinh hết sức uất ức, do vậy, cầu nguyện mộng thấy Văn Xương Đế Quân [để thưa hỏi. Trong giấc mộng] Đế Quân nói:

¹ Chánh Đức là niên hiệu của Minh Vũ Tông (Châu Hậu Chiêu) từ năm 1506 đến năm 1521.

“Khoa thi này người vốn đậu Giải Nguyên, nhưng do gần đây người chòng ghẹo tỳ nữ, dụ dỗ con gái nhà hàng xóm. Tuy đều chưa thành chuyện gian dâm, nhưng đã dấy lòng điên đảo, ý dâm vẩn vúi! Ruộng tâm ngày một tối tăm, tiếng tăm lẫn địa vị đều tiêu; vì thế, bị phạt trừ sạch!”

Vĩnh Trinh khóc lóc, sửa lỗi, làm lành, cho khắc in những lời răn dâm để cảnh tỉnh cõi đời. Khoa thi sau, anh ta bèn đỗ Giải Nguyên, làm quan tới chức Phiên Hiến².

3. Lý Đăng năm mười tám, sau khi đỗ đầu kỳ thi Hương Tiến, cho đến lúc năm mươi tuổi vẫn chẳng đỗ đạt, bèn đến chỗ thầy pháp Diệp Tĩnh, cậy thầy dò hỏi [thiên đình].

Thầy pháp tau trình với Văn Xương Đế Quân. Đế Quân sai nha lại đem sổ cho [Diệp Tĩnh] xem, [thấy ghi]:

“Lý Đăng lúc sanh ra đã được ban ấn ngọc, mười tám tuổi đậu Giải Nguyên, mười chín đỗ Trạng Nguyên, năm mươi hai tuổi đạt tới địa vị Hữu Tướng (tức là Phó Thừa Tướng).

Nhưng do sau khi thi đỗ, đã nhìn trộm con gái hàng xóm tẩm; do vậy, [công danh] bị trể mất mười năm, [kết quả thi cử] giáng xuống thành Nhị Giáp [Tiến Sĩ].

Do xâm phạm nền nhà của anh là Lý Phong, nên [công danh] lại trể mười năm, giáng xuống thành Tam Giáp Tiến Sĩ.

Do gian dâm một phụ nữ nhà đảng hoàng là Trịnh Thị, [công danh] lại bị trể mười năm.

² Phiên Hiến (藩憲) là tên gọi khác của Bố Chánh Sứ (ta thường gọi tắt là Bố Chánh), là người đứng đầu cơ quan hành chánh của một tỉnh, dưới quyền quan Tuần Phủ.

Nay lại lên lút tăng tịu với cô gái chưa chồng hàng xóm, làm ác chẳng hồi cải, đã bị gạch tên khỏi sổ công danh, suốt đời chẳng đỗ đạt”.

Thầy pháp kể lại với Lý Đăng, Lý Đăng xấu hổ, ân hận, chết mất.

Ôi! Tổ phụ tích đức bao nhiêu năm, [con cháu] mới được thành Trạng Nguyên, Tể Tướng. Vậy mà để bị tước trừ như thế, cô phụ ân trời, cô phụ cha ông! Hắn coi hoan lạc quan trọng như thế đó, coi đỗ đạt chẳng bằng một phần vạn. Rốt cuộc vì chuyện phóng túng dâm dăng con con mà chôn vùi phước lớn to tát. Buồn thay!

Ông Vu Thiết Tiêu nói:

- Trạng Nguyên, Tể Tướng chẳng khó gì một nét bút xóa sạch! Huống hồ những kẻ [có âm đức của cha ông] thấp hơn [Lý Đăng] thì sẽ như thế nào? Tôi trộm cho rằng: Sẽ càng nguy ngập khôn cùng vậy!

4. Lưu Quán là người xứ Long Thư, có con trai là Nghiêu Cử, tên tự là Đường Khanh lên thuyền đi thi. Chủ thuyền có đưa con gái, Nghiêu Cử bèn tò vè, nhưng chủ thuyền đề phòng, canh chừng rất nghiêm ngặt, chẳng thể thân cận được. Đến hôm thi, chủ thuyền ngõ trường thi cửa đóng then cài chặt chẽ, chẳng phải lo lắng chuyện gì khác, bèn vào chợ mua bán. Thế nhưng đề thi lại trúng nhằm sở trường của Nghiêu Cử, cho nên hắn ra khỏi trường thi rất sớm. Chủ thuyền chưa về, rốt cuộc hắn lên tăng tịu với cô gái ấy.

Vợ chồng Lưu Quán một tối mộng thấy hai người mặc áo vàng dẫn đến chỗ có bảng niêm yết kết quả thi, nói:

- Cậu nhà đỗ đầu.

Lưu Quán muốn coi tấm bảng ấy, một người bên cạnh bỗng xé đi, nói:

- Lưu Nghiêu Cử gần đây đã làm chuyện đồi lõng, đã bị trời phạt.

Khi [các khảo quan] ghi danh sách thi đỗ, quả nhiên do [bài văn của Nghiêu Cử] có tỳ vết đôi chút bèn đánh trượt. Rốt cuộc, hấn chẳng đỗ đạt, [phiền muộn] mà chết!

5. Trong niên hiệu Gia Tĩnh đời Minh, Lục Trọng Tích sanh ra đã có tài lạ. Lúc mười bảy tuổi, [Trọng Tích] theo thầy là Khâu X... đến sống tại kinh đô. Nhà đối diện có một cô gái rất xinh đẹp, thầy trò nhiều lần lén ngắm nghía, tâm ngửa ngáy. Thầy bảo trò:

- Thành Hoàng tại kinh đô thiêng nhất, con thử đến miếu cầu đảo, chắc sẽ được toại nguyện.

Trò bèn đến cầu nguyện. Tới đêm, hai người đều mộng thấy bị Thành Hoàng bắt đến, lại còn quở trách nặng nề:

- Thằng nhãi ngươi là thứ gì mà lòng dạ ngu tối, khinh nhờn thần thánh đến thế?

Thành Hoàng lại sai thuộc hạ tra sổ tài lộc. Nha lại kiểm sổ sách, thấy dưới tên họ Lục có ghi: “Đậu Trạng Nguyên năm Giáp Tuất”, còn dưới tên họ Khâu hoàn toàn chẳng có gì. Thần phán:

- Đối với họ Lục, ta sẽ tâu trình Thượng Đế, gạt tên nó khỏi sổ tài lộc, khiến cho nó nghèo hèn suốt đời. Họ Khâu bị rút ruột.

Vừa tỉnh mộng, họ Khâu liền bị thổ tả mà chết. Trọng Tích về sau suốt đời nghèo hèn đúng như lời thần nói!

6. Đồi Đường, Ngự Sử Lý Nghiễm vâng lệnh đi sứ ngoài vùng Lĩnh Nam, bỗng gặp một con hổ xông vào vùng rừng cây, nói tiếng người:

- Ta gần như làm tổn thương cổ nhân của ta!

Lý Nghiễm nói:

- Sao mà giống tiếng của bạn đồng niên Lý Vi Thanh vậy?

Hổ nói:

- Giã biệt đã lâu

Kể lẽ những mối giao tình khi xưa rất tường tận. [Lý Nghiễm] hỏi:

- Có gì đến tận nơi đây?

Hổ đáp:

- Một hôm, tôi đang tĩnh tọa, bỗng nghe ngoài cửa có tiếng gọi to, bèn điên cuồng, trở thành hình dạng này. Nay thấy cổ nhân, há có thể chẳng bi thương ư?

Lý Nghiễm hỏi:

- Đồi ông có chuyện gì đáng hối hận hay không?

Đáp:

- Ta từng ở ngoại thành Nam Dương gian dân với một bà góa. Nhà ấy phát hiện, ta ngầm lập mưu làm hại. Do say sưa mà giết sạch cả nhà ấy. Đó là chuyện đáng hận!

Hổ rống to, bỏ đi.

7. Ở Kinh Khê có hai người chơi thân với nhau từ lúc còn ẵm địu. Tới khi khôn lớn, một người dư dật, một người túng thiếu. Do vợ chàng nghèo xinh đẹp, gã nhà giàu bày mưu, bảo bạn:

- Có nhà giàu nọ có thể đến làm mướn.

Chàng nghèo cảm tạ, gã giàu sắm sửa thuyền, lại chở cả vợ chàng nghèo cùng đi. Thuyền đến dưới chân một ngọn núi, [gã giàu] bảo:

- Để vợ anh ở lại giữ thuyền, tôi với anh đi trước.

Hắn dẫn bạn vào rừng, rút búa giắt ngang lưng chém chết bạn, giả vờ khóc lóc xuống núi, bảo vợ bạn:

- Chồng chị bị cọp vồ chết rồi.

Người vợ khóc òa, gã giàu nói:

- Ta thử cùng nhau đi tìm.

Cùng nhau lên núi, tới chỗ khe suối, rừng sâu vắng vẻ, hắn ôm chầm lấy cô ta, đòi hành dâm. Người vợ hét âm lên, chột hồ trong rừng rậm xông ra, cắn gã giàu tha đi. Người vợ kinh hãi, bỏ chạy, nghĩ chồng quả nhiên đã vùi thây trong miệng cọp, khóc lóc quay về. Thấy đằng xa từ trong núi có một người khóc lóc đi đến, thì ra là chồng mình, cùng ôm nhau khóc rống. Đôi bên nói chuyện mọi lẽ. Chồng nói:

- Nó muốn hiếp dâm em đó! Em chưa bị nó hiếp. Nó toan giết anh, anh chưa chết, anh hận nó chi đâu?

Vợ nói:

- Em khổ sở vì tưởng anh đã chết, anh chưa chết. Em muốn báo thù thằng giặc ấy, nhưng thằng giặc đã tự bị quả báo, em còn hận gì nữa?

Do vậy, chuyển buồn thành vui, trở về làng.

8. Vương Cần Chánh ở Định Dương tăng tị với vợ hàng xóm, ước hẹn cùng nhau bỏ trốn, nhưng [ả ta] sợ chồng ả đuổi kịp, ả bèn lập kế giết chết chồng. Cần Chánh nghe chuyện, hết sức kinh hãi, liền một mình trốn tới huyện Giang Sơn, cách đó bảy mươi dặm, tự cho là đã xa rồi, có thể thoát họa. Do đói bụng, [anh ta] vào tiệm cơm, chủ tiệm dọn cơm đủ cho hai người ăn. Cần Chánh hỏi nguyên do, [chủ tiệm] đáp:

- Vì có người xõa tóc theo ông đi vào, chẳng phải là hai người ư?

Cần Chánh biết là oán quỷ đi theo, bèn đến quan tự thú. Nam lẫn nữ đều đền tội.

9. Trong niên hiệu Gia Tĩnh đời Minh, ở Nghi Hương, có bà góa họ Trần làm chủ tiệm nhuộm, có nhan sắc.

Một gã lái buôn gỗ trông thấy, ưa thích, mượn có nhuộm lụa đến nhà bà ta dụ dỗ đủ kiểu. Hắn biết chẳng thể khiến cho bà ta thuận theo, bèn lấy mấy súc gỗ quăng vào nhà bà ta. Hôm sau thừa quan bà ta ăn trộm gỗ. Hắn lại hối lộ bọn sai nha để bắt bớ, hiếp đáp khiến cho bà ta khôn quần, nhục nhã, mong bà ta sẽ thuận theo [chịu làm thiếp cho hắn].

Bà ta ngày đêm xót xa cầu đảo thần Huyền Đàn³, thưa:

³ Huyền Đàn là tên gọi tắt của Kim Long Như Ý Chánh Nhất Long Hồ Huyền Đàn Chân Quân. Vị này tên thật là Triệu Lăng, tự Công Minh, là một trong bốn đại nguyên soái hộ pháp của Đạo Giáo, nên còn gọi là Huyền Đàn Nguyên Soái. Tương truyền, Huyền Đàn Chân Quân là người

- Nhà con đã kiên thành thờ thần rất lâu, sao chẳng thể che chở cho con?

Đêm ấy, bà ta mộng thấy thần bảo:

- Đã sai hắc hồ rồi.

Gã lái buôn gỗ nghe kể lại, còn chửi bà ta là ngu si. Chẳng được mấy bữa, gã lái buôn gỗ và sáu bảy người vào núi mua gỗ, hỏ từ trong rừng xông ra, vượt qua mấy người, cầm đầu [gã lái buôn gỗ] tha đi.

10. Tường sanh⁴ họ Quách ở Giang Ninh, năm Kỷ Mão vào trường thi. Khi chưa yết bảng, chàng họ Dương ở trước nhà nói:

- Ta gần đây làm phán quan ở âm phủ, biết ông đáng lẽ thi đỗ hạng thứ năm mươi bảy. Nhưng vì ngày đó, tháng đó, ông đi thu tô ở Giang Bắc, đã cùng vợ một tá điền mây mưa suồng sã dưới trăng sao. Lại còn ép một đứa tớ gái trong nhà

đời Tần, lánh mình vào Chung Nam Sơn tu đạo, được gặp tổ Đạo Giáo là Chánh Nhất Thiên Sư Trương Đạo Lăng nhận làm đồ đệ, sai cưới hắc hồ, thủ hộ phòng đàn được. Vị này được coi là có nhiều công năng thần dị, nên được dân chúng tôn thờ nhằm cầu tiêu tai, giải nạn. Ông còn được thờ như vị Vũ Tài Thần (Văn Tài Thần là Phạm Lãi), với danh xưng Thiên Quan Trung Lộ Nguyên Soái, có bốn bộ hạ là Chiêu Bảo Thiên Tôn Tiêu Thăng, Nạp Trân Thiên Tôn Tào Bảo, Chiêu Tài Sứ Giả Trần Cửu Công và Lợi Thị Tiên Quan Diêu Thiệu Tư. Ông cùng với bốn bộ hạ được gọi chung là Ngũ Lộ Tài Thần. Người Khách Gia (Hakka) còn gọi ông là Ngân Chủ Vương Công.

⁴ Trường học thời cổ được gọi là Tường (庠). Vì thế, học trò được gọi là Tường Sanh (庠生). Theo quy chế, đời Minh - Thanh, sinh viên các trường học ở phủ, châu, huyện (thường gọi là Ấp Tường), sẽ được gọi là Tường Sanh, tức là những người đã đỗ Tú Tài (còn gọi là Mậu Tài).

ông làm thiếp, do ông giận dữ, khiến cho nó bị chết ngang trái, nó đã nhiều lần đến cáo giác ông [dưới cõi âm]. Ta đã nhọc lòng khuyên giải, nhưng nổi uất ức của nó khó thể tiêu tan được. Do vậy, [thiên đình] đã vì những chuyện này mà trừ bỏ công danh của ông!

11. Trương Bảo làm tri phủ Thành Đô. Lý Úy ở Hoa Dương có vợ đẹp nhất xứ Thục Trung. Trương Bảo muốn tăng tị, nhờ cậy khắp bọn ni cô, nữ hầu ngầm ngầm dùng ý ấy khuyên dụ. Lâu ngày, người vợ cũng động lòng.

Bỗng gặp chuyện Lý Úy ăn hối lộ bị bại lộ, Trương Bảo thừa dịp tấu trình đàn hạch. [Lý Úy] bị tổng giam, điều tra đến nơi đến chốn. [Lý Úy] bị đày ra ngoài rặng Ngũ Lĩnh⁵, chết trên đường đi.

Trương Bảo biểu xén mẹ Lý Úy trọng hậu, ép gả vợ Lý Úy cho mình, [lấy nhau rồi], vui sướng khôn xiết. Không biết vì sao người vợ lâm bệnh, [tinh thần] hoảng hốt, thấy Lý Úy bên cạnh. Lúc lâm chung, cô ta nói với Trương Bảo:

- Thiếp cảm ơn chàng, chẳng dám không nói. Lý Úy đã tố cáo lên cõi trời, sớm tối chàng sẽ bị bắt. Nếu ẩn kín, chưa chắc họ đã có dịp [lùng bắt]. Nếu khinh thường ra ngoài, ắt sẽ bị bắt.

Nói xong bèn chết. Không lâu sau, Trương Bảo cũng ngã bệnh, do nhớ lời vợ dặn, đề phòng hết sức nghiêm ngặt, chẳng dám bước chân ra khỏi nhà. Một chiều đang ngồi, bỗng thấy

⁵ Ngũ Lĩnh là năm rặng núi ở phía Nam Trung Hoa, nằm dọc theo ranh giới bốn tỉnh Quảng Đông, Quảng Tây, Hồ Nam, Giang Tây. Vùng Lĩnh Nam (phía Nam rặng Ngũ Lĩnh) thuộc địa bàn nước Văn Lang thời cổ. Ngũ Lĩnh bao gồm các rặng núi Việt Thành, Đô Bàn, Manh Chủ, Kỳ Điền và Đại Dữu.

xa xa trong đám trúc dưới nhà, có một người giơ tay áo đỏ vẫy nhẹ. [Trương Bảo] hoảng hốt tưởng là vợ Lý Úy, vội rảo chạy tới, [đến gần] thì ra là Lý Úy, bị ông ta bắt lấy, đánh đám tôi bồi, chửi bới:

- Thằng giặc này, nếu tao không dùng áo hồng rộng tay vẫy gọi, mày chịu đến đây ư?

Hồi lâu sau, [Trương Bảo] tuôn máu mũi, kể nguyên do với người nhà rồi chết.

12. Đồi Đường, Nghiêm Vũ lúc trẻ làm hàng xóm của một vị quân sứ, dụ dỗ con gái ông ta cùng bỏ trốn. Vị quân sứ vào kinh tố giác, vua xuống chiếu truy bắt. Nghiêm Vũ sợ tội, giết cô ta, dìm xuống nước. [Do vậy, sai nha truy bắt] chẳng có chứng cứ gì, nên hắn may mắn thoát tội. Tới khi hắn nhiễm bệnh ở đất Thục, thấy cô ta ở trước mặt, trách móc:

- Thiếp trốn theo chàng cố nhiên là đã đánh mất tiết hạnh, nhưng thiếp thật sự chẳng phụ rẫy chàng. Nếu chàng sợ tội, sao không bỏ thiếp mà đi, lại còn giết chết, đúng là kẻ tàn nhẫn! Thiếp đã tố cáo nơi âm tào, hạn kỳ là ngày mai!

Nghiêm Vũ then thùng, xin tha. Sáng hôm sau, hắn quả nhiên chết ngắc.

Than ôi! Oai quyền của Tiết Độ Sứ khi ấy⁶ chẳng thể xoay chuyển mấy may! Người hiện thời cứ hờ ra là tìm cái chết, nào có biết sau khi đã chết, ân biến thành cừ, oán đổi chẳng ngớt!

⁶ Khi ấy, Nghiêm Vũ đang làm Kiểm Nam Tiết Độ Sứ, cai quản vùng Tứ Xuyên.

13. Đời Minh, Hứa Triệu Hình ở Tấn Giang, đỗ Cử Nhân năm Mậu Ngọ, đến châu Phước Ninh để yết kiến vị quan giám khảo chấm thi của mình.

Hắn ngẫu nhiên đi qua một am ni cô, ưa thích một ni cô trẻ tuổi, bèn dùng oai thế hiếp đáp, cưỡng bức làm nhục cô ta. Hôm sau, hắn cắn lưỡi đứt đôi mà chết.

14. Lại có gã Vương Vũ ở Tấn Giang nổi tiếng giỏi văn chương, mang rượu đến uống tại chùa Thừa Thiên. Hắn vào Tàng Kinh Đường, thấy một sa-di đang độ tuổi thiếu niên ngồi ngay ngắn xem kinh, bèn cưỡng ép chú tiểu ấy uống rượu. Sa-di chẳng vâng theo, hắn bèn ôm chầm lấy chú ta sờ mó, trêu chọc. Hắn về nhà được ba hôm, bỗng vùng tay tát vào miệng, tự chửi bới, cắn đứt lưỡi, máu tuôn đầy đất mà chết.

Cái chết của hai gã ấy chỉ là hoa báo, quả báo là trong địa ngục!

15. Có ông già nọ ở Giang Tây từng ngủ lại nhà vợ, gian dâm với họ hàng bà ta, lén sanh được một đứa con bèn chôn đi. Về sau, khá giả lên, hưởng dụng đã lâu. Kẻ biết chuyện nói:

- Đạo trời chẳng thể hỏi đến!

Về sau, cháu nội gái của ông ta tăng tị với đầy tớ. Ông ta biết chuyện, hết sức tức giận, lấy một cỗ quan tài, đem hai người [bỏ vào đó], đóng đinh, đem chôn sống. Ông ta bị thừa kiện dằng dai nhiều năm, tài sản tiêu sạch mà chết.

16. Gã họ Trầm vốn ỷ sức cường tráng, nhiều lượt gian dâm. Vương Hành Am đã từng răn nhắc:

- Ta gian dâm vợ người khác, người khác sẽ gian dâm vợ ta. Báo ứng đáng sợ, anh hãy nên sửa đổi đôi chút.

Họ Trâm cười bảo:

- Chẳng lẽ mấy thằng háo sắc đều biến thành lũ bị cấm sùng hết hay sao? Chỉ cần giữ nghiêm khuê môn, lo gì có chuyện đó!

Một hôm, gã từ bên ngoài trở về, chính mắt thấy vợ đang lỏa lồ hành dâm với kẻ khác, muốn lấy vật dụng đánh họ, nhưng tay chẳng thể giơ lên được. Vợ hẳn tưởng là chồng không đếm xỉa tới, cứ thông dong tận tình hưởng thú hoan lạc. Họ Trâm tức giận quá đỗi, trừng mắt, giậm chân, hộc lên một tiếng rồi chết luôn!

17. Một người suốt đời làm ác, có một đêm nghỉ tại nhà thân thích, nghe hai người nói với nhau:

- Gã nọ tội ác ngập đầu, sẽ phải thọ báo.

Người kia đáp:

- [Phạt hẳn] tuyệt tự nhé?

Người trước bảo:

- Quá nặng.

Người kia lại hỏi:

- Bị hỏa hoạn nhé?

Người trước nói:

- Quá nhẹ!

Người kia lại hỏi:

- Vương Tiêu Tiêu nhé?

Đáp:

- Ồ, được đấy.

Hắn nghe nói kinh ngạc, chẳng hiểu là như thế nào? Mấy năm sau, gã đó mê luyện một kỹ nữ tên là Vương Tiểu Tiểu, cưới cô ả về nhà. Hắn nghe theo những mưu kế của cô ả, [khiến cho] cốt nhục ly gián, tài sản khánh kiệt mà chết!

18. Một vị Tăng pháp danh là Hành Uẩn thấy hoa sen bỗng động lòng dâm.

Đêm ấy, có một nữ nhân gõ cửa. Hành Uẩn bèn mở cửa nhìn xem, thấy có một cô gái, dẫn theo một đứa trẻ gái, tự xưng là Liên Hoa Nương Tử, dung mạo rạng rỡ động lòng người.

Hành Uẩn hết sức vui mừng, bèn chuyện trò huyên thiên không ngớt. Chốc lát, đuốc tắt, thị giả nghe Hành Uẩn kêu khổ, cô gái cất tiếng hung ác nói:

- Sao ngươi xằng bậy dấy lên dâm tâm? Nếu ta là nữ nhân thật sự, há chịu ăn nằm bừa bãi với ngươi ư?

Thị giả vội chạy gọi mọi người trong chùa, phá cửa mà vào, trông thấy hai con quỷ dạ-xoa, còn Hành Uẩn đã thân một nơi, đầu một nẻo rồi!

Nay biên chép, kể ra các tấm gương mắc họa vì dâm, xếp chuyện của gã học trò ở Quý Khê lên đầu, nhằm nêu rõ ý nghĩa [răn dạy] của đức Thái Thượng về chuyện ý niệm kín nhiệm “*khởi tâm tư*” (Nghĩa là: dấy lòng muốn gian dú), hòng khuyên mọi người phải dè dặt ngay từ đầu.

Trong lúc mắt thấy, tâm động, phải dốc hết sức chú ý cẩn thận. Còn chuyện của Hành Uẩn lại chẳng phải là thấy sắc mà

khởi tâm, mà là do ông ta thiếu đầu óc, do vọng niệm tạo ra hình tượng, chẳng có ốc mà thành lầu, chẳng có biển mà hiện thành thị⁷, [tâm địa] u mê, tăm tối, nảy sinh sự huyền hoặc, xấu ác, tự gây ra sự hỗn độn đến nỗi bị dạ-xoa nuốt mất mạng, đầu một nơi, thân một nẻo! [Chuốc lấy] tai họa kỳ lạ từ loài ma hung dữ, thảm khốc dường ấy!

Xem đến những câu chuyện ấy, có ai mà tâm chẳng rét run, sợ hãi? Vì thế, dùng câu chuyện này để kết thúc [các trường hợp mắc họa vì dâm dật], đúng là có dụng ý sâu xa. Hãy suy nghĩ đi!

(Nhạc)

(Những câu chuyện được Thiện báo do trình lương)

1. Lâm Mậu Tiên ở Tín Châu tài cao, thi đậu kỳ thi Hương. Nhà nghèo, anh ta đóng cửa đọc sách. Người đàn bà hàng xóm chán chồng chẳng học hành, hâm mộ tài danh của Mậu Tiên, ban đêm, lén tìm tới. Mậu Tiên quả trách:

⁷ Thành ngữ có câu “*thần lâu hải thị*” (蜃樓海市, nghĩa là lầu thần, phố biển). “*Hải thị*” (海市) là những huyền ảnh do ánh sáng khúc xạ phản chiếu những hình ảnh trên bờ (có thể là ở rất xa), khiến cho người đi biển vào lúc nắng gắt trông thấy có thành phố trên mặt biển, đến gần bèn chẳng có.

Người xưa giải thích là ngoài biển có một giống ốc lớn gọi là Thần (蜃), hơi thở của nó bốc lên mặt biển, tạo thành huyền ảnh như lầu gác, đình tạ, nên gọi “*thần lâu*”. Ở đây có ý nói, chẳng cần nhờ ngoại duyên mà do vọng tưởng trong tâm, cho nên Hành Uẩn tự thấy các huyền tượng, trông thấy hoa sen bèn tưởng tượng có mỹ nhân đứng trên đó, hoặc tưởng tượng đến gót sen của mỹ nhân mà dấy lên dâm niệm, chiêu cảm quỷ dạ-xoa thừa dịp làm hại.

- Nam nữ khác biệt, lễ pháp chẳng dung. Quỷ thần trong trời đất đầy đầy khắp nơi, có sao lại ô nhục ta?

Bà ta hổ thẹn, lui ra. Năm sau, Mậu Tiên thi đỗ. Về sau, ba đứa con đều đỗ đạt.

2. Diêu Tam Cửu vốn có họ là Biện, học rộng, giỏi thơ văn. Ông đến làm gia sư tại nhà họ Hoài. Có đứa con gái thường đến nhìn trộm. Ông Biện trang nghiêm, chẳng ngó ngang. Một hôm, ông đem giày phơi ở ngoài sân. Cô ta viết thư, bỏ vào giày. Ông Biện thấy thư, bèn mượn có có chuyện khác, xin nghỉ dạy, trở về nhà.

Ông Viên Di Hạnh làm thơ khen ngợi, có câu:

“Nhất điểm trinh tâm kiên phỉ thạch.

Xuân phong đào lý mặc tương sai”

(Có nghĩa là:

Một tấm lòng trinh bền tựa đá,

gió Xuân đào mạn chẳng thềm ngò).

Ông Biện chẳng nhận bài thơ, trong thư hồi đáp, cực lực biện bác là không có chuyện ấy. Viên Di Hạnh phong kín lá thư, đề lên đó: *“Đức chí hậu hĩ, tử tôn tất xương”* (tức là Đức sâu đến tốt bậc, con cháu ắt hưng thịnh). Về sau, con ông Biện (tức là Diêu Tam Cửu) là Kham và chắt là Tích đều đậu Tiến Sĩ.

3. Đường Cao thở trẻ đọc sách dưới đèn, có kẻ nữ chọc ghẹo, chọc thủng giấy dán cửa sổ⁸. Ông dán lại, đề thơ rằng:

*“Đào phá chỉ song dung dị bổ,
tổn nhân âm đức tối nan tu”*

(Có nghĩa là:

Chọc thủng giấy, hãy còn dễ vá;

phá đức người, khó sửa khôn ngăn).

Một tối, có một vị Tăng đi qua cửa nhà ấy, thấy có tám biển đề Trạng Nguyên, hai bên treo hai cái đèn, trên đèn đề hai câu ấy. Vị Tăng lấy làm lạ, gạn hỏi. Về sau, quả nhiên Đường Cao đỗ đầu thiên hạ.

4. Ông Thiên Dữ gặp dị nhân xem tướng, bảo:

- Tướng của ông giống như La Hán, không có người nối dõi, mà cũng chẳng thọ.

Do vậy, ông Ông coi nhẹ tiền tài, chuộng bố thí. Một hôm, ông làm khách ở Thanh Giang Phố, bà chủ còn trẻ, xinh đẹp, lên đến chỗ ông. Ông Ông đóng cửa không tiếp, bảo:

- Tôi há có nên phá hoại danh tiết của bà ư?

Bà ta hổ thẹn, bỏ đi. Lại gặp người xem tướng ấy, người ấy hỏi:

- Ông có âm đức gì mà tướng mạo bỗng thay đổi, sẽ sanh quý tử, thọ hơn tám mươi.

⁸ Thuở xưa, chưa có kiếng. Cổ nhân dùng loại giấy mỏng phết hồ cho bền chắc dùng dán cửa sổ, vừa chống gió lạnh, vừa lấy ánh sáng từ bên ngoài.

Về sau, đúng như lời ấy.

Xem khắp các bậc tiền hiền cự tuyệt những kẻ muốn thâm bôn, [những vị ấy] đắc lực là nhờ chữ Thù (恕, nghĩa là khoan dung), điều mình chẳng muốn, chớ làm cho người khác.

Có vị thì sợ tổn hại âm chất, chỉ e giảm phước, đoán thọ.

Tuy học vẫn có thể khác nhau, nhưng đều cùng chánh đáng, phù hợp thiên lý, thuận theo đạo lý “khiến cho người khác an lòng, ta và họ đều được vẹn toàn”. Ngay trong lúc ấy, phước chí tâm linh, đã giống như nhanh chóng bước lên mây xanh, chẳng cần đợi hưởng phước báo rồi mới vui sướng.

Vâng ạ, thời gian đã hết, bài hôm nay chúng ta sẽ kết thúc ở đây.

(nhạc)

Chúc bạn:

*Không làm các việc ác
Mỗi năm được bình an
Siêng làm các việc lành
Năm nào cũng như ý!*

Website: www.duongdenhanhphuc.vn

Kênh Youtube: duongdenhanhphuc

Hoan nghênh mọi hình thức ấn tống, sao chép, copy, công đức vô lượng!